

at for Personer udenfor Arbejderklassen sætter man Indtægtsgrenser, der er fastsatte under Hensyntagen til Arbejderklassens normale største Indtægt. Det er ogsaa dette Princip, der har været anvendt nu. Hvis man altsaa sætter Arbejderklassens normale største Indtægt højt, medfører dette med det samme, at alle andre Samfundsklasser i Landet faar godt af disse Bestemmelser, og saa udelukker man altsaa ikke Husmændene, tværtimod.

Men efter at jeg har høvdet disse Anskuelser, vil jeg have Lov til at sige, at alt, hvad der er fremkommet, tydeligt viser, at til syvende og sidst samler Uenigheden i dette Ting sig kun om det Udvalg, der skal behandle denne Sag, og dette Spørgsmaal synes mig ikke egnet til at bringe denne Sag til at strande. Det ærede Medlem fra Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) vilde ikke være Forligsmand. Han sagde, at han ikke paa Børsen havde set Mæglere med Vinger. Jeg vil dog minde om, at Mægleren for alle Mæglere, Merkur, har Vinger baade paa Hælene og paa sin Hat, men hvad enten det ærede Medlem har tænkt paa at overtage Merkurs Rolle i det Ændringsforslag, han har stillet, eller ikke, saa forekommer det mig, at de tre Standpunkter, som er udtrykt i: Nævnet og Udvalget i et Fællesudvalg skal indstille, eller: Rigsdagsudvalget skal indstille, efter at Nævnet har erklæret, eller: Rigsdagsudvalget og Nævnet skal høres, inden Ministeren afgør, de tre Standpunkter kan, naar man ser praktisk paa Forholdene, dog ikke være saa forskellige fra hinanden, at det ikke skulde kunne lykkes at sammenarbejde dem og derigennem at bringe den eneste faktiske Uenighed om Lovforslaget ud af Verden og derved Loven og dens Goder igennem.

Schovelin: Jeg mener, at den højtærede Indenrigsminister har Ret i sin forsikringstekniske Betragtning. Det kan let være en Fare at bevare de bemidlede Patienter indenfor de anerkendte Sygekasser, og det forsikringstekniske korrekte vil utvivlsomt være — jeg synes nu ikke, at den højtærede Indenrigsminister drager den rette Konsekvens deraf — at løse Opgaven: de bemidlede Samfundsmedlemmers Sygekasseforsikring for sig ganske uden Sammenblanding med den Opgave, her foreligger: at ordne en gensidig Sygekasseforsikring for ubemidlede.

Med Hensyn til det berømte Spørgsmaal om § 6 spurgte det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (J. Ander-

sen) mig, da han gik ned af Talerstolen, om hans Udtalelser nu var tydelige, og der er jo heller ingen Tvivl om, at han har gjort sig særdeles Umage for at gøre dem tydelige. Det gør mig ondt at maatte sige, at det lykkedes ham ikke, i hvert Fald lykkedes det ikke mig at forstaa dem. Det er mig heller ikke ganske klart i dette Øjeblik efter de Bemærkninger, der faldt fra den højtærede Minister, hvad Meningen var. Det er jo dog saaledes, og dette anerkender den højtærede Minister, at Lovens Ord er disse, at der i Sygekasserne kun kan optages som nydende Medlemmer ubemidlede Personer af Arbejderklassen! Ubemidlede staar først, altsaa Pointen lægges paa ubemidlede. Det er altsaa ikke Arbejdere som saadanne, men ubemidlede Arbejdere. Saa er det, jeg ikke kan faa i mit Hoved, hvorledes Administrationen bagefter kan tillade sig at sige: Ja, men det bryder vi os nu ikke om, enhver Lønarbejder skal anses som ubemidlet. Ganske vist siger de ikke: Enhver Lønarbejder skal som saadan have Statsunderstøttelse, men praktisk og faktisk vil det jo sige det samme, naar man siger, han skal anses som ubemidlet. Med andre Ord: han skal slet ikke gøres til Genstand for nogen Undersøgelse, han er eo ipso at anses som en ubemidlet Person. Dette var maaske til Dels Tilfældet i 1885, men det kan ingenlunde siges at være Tilfældet i 1914. Derfor kunde jeg endnu ønske at høre den højtærede Minister give mig Svar paa dette Spørgsmaal: Er det vedblivende hans Mening, at saa snart denne Lov er udkommet, vil Indenrigsministeren erklære, at Spørgsmaalet om Ubemidlethed skal for Lønarbejdernes Vedkommende ikke være Genstand for Undersøgelse, en Lønarbejder skal uden videre have Adgang til Sygekasseforsikring?

Indenrigsministeren (Rode): Det kan, hvis det skulde falde i min Lod at føre denne Lov ud i Livet, ikke være min Hensigt at afgive nogen saadan Erklæring som den, det ærede Medlem (Schovelin) nu nævnte. Thi det vilde dog være min Pligt, hvis Loven kommer ud i Livet, som jeg ønsker det, at give Lejlighed for et Udvalg, bestaaende af Rigsdagsmænd og Sygekassemedlemmer til under den ene eller den anden Form at udtale sig om Spørgsmaalet. Der kan desuden heller ikke være Tale om at afgive en saadan Erklæring, naar jeg udtrykkelig har sagt, at der fra Regelen om Arbejderklassen som ubemidlet er at træffe Undtagelser.